

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Institution: Fødevarestyrelsen

Kontor/initialer: Jura m.fl./SURO m.fl.

Sagsnr.: 17280, departementet

Dato: 23. januar 2013

Notat om høringssvar i forbindelse med udkast til forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger (Uddannelseskrav i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, digital forhånds anmeldelse af eksport af levende dyr m.v., selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af døde dyr og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand) har været i høring i perioden fra den 26. november 2012 til den 2. januar 2013.

I det følgende gives et resumé af de indkomne høringssvar opdelt efter emner.

Bemærkningerne til høringssvarene er anført med kursiv.

Der er modtaget høringssvar fra: Advokatrådet, DAKA, Dansk Fåreavl, DCA, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Dansk Transport og Logistik (DTL), DTU Fødevareinstituttet, DTU Veterinærinstituttet, DOSO, Den Danske Dyrlægeforening, Dyreværnsrådet, Forbrugerrådet, Grønlands Selvstyre, Hestens Værn, ITD - Brancheorganisation for den danske vejgodstransport og Sammark som har afgivet et fælles høringssvar, Landbrug og Fødevarer og Økologisk Landsforening.

Endvidere har Datatilsynet afgivet høringssvar til forslaget.

Af de ovenfor nævnte har Advokatrådet, Datatilsynet, Det Veterinære Sundhedsråd og Grønlands Selvstyre anført, at de ikke har bemærkninger til forslaget. DTU Fødevareinstituttet har meddelt, at man afstår fra at afgive bemærkninger, da ændringerne ikke vurderes at ligge indenfor instituttets kompetence- og ansvarsområde, og Forbrugerrådet har meddelt, at man af ressourcemæssige årsager ikke har mulighed for at forholde sig til lovforslaget.

1. Generelle bemærkninger

Der er overordnet en positiv holdning til lovforslaget. Bemærkningerne til de enkelte elementer i lovforslaget er gennemgået nedenfor.

2. Bemærkninger til de enkelte elementer i forslaget

2.1. Uddannelseskrav

DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (Aarhus Universitet) har tilkendegivet, at det foreslåede uddannelseskrav både for så vidt angår egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold og for så vidt angår mindre husdyrhold skaber grundlag for forbedret dyrevelfærd og - sundhed.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at organisationen går ud fra, at kurserne for personer, der skal forestå den daglige drift af mindre husdyrhold, målrettes den enkelte dyreart således, at kurserne enten gøres artsspecifikke eller således, at en væsentlig del af undervisningen opdeles. Derudover ønsker

Landbrug & Fødevarer mulighed for, at man gennem pasning af et dyrehold med et antal dyr, der kræver kursus (over 10 dyr), igennem f.eks. 5 år, kan opnå erfaring, som berettiger, at man efterfølgende kan få ansvar for eget dyrehold som overstiger grænserne for uddannelseskraft, uden at man skal opfylde kravet om uddannelse til egentligt erhvervsmæssigt dyrehold.

Fødevareministeriet skal hertil anføre, at det ved udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse for så vidt angår mindre husdyrhold formentlig er hensigtsmæssigt at fastsætte regler om forskellige kurser for henholdsvis små (får og geder) og store (slagtekvæg) drøvtyggere. Derudover er det Fødevareministeriets vurdering, at de kompetencer, der skal til for at have ansvar for pasning af et egentligt erhvervsmæssigt dyrehold, ikke nødvendigvis opnås ved pasning af mindre dyrehold. Det er derfor hensigten, at de to års erhvervserfaring som driftsansvarlig, der kan undtage fra kravet om uddannelse i forhold til egentligt erhvervsmæssigt dyrehold, skal være opnået i en besætning med egentligt erhvervsmæssigt dyrehold.

Økologisk Landforening mener, at der bør udvises tilbageholdenhed med at stille kursuskrav til mindre husdyrhold og bemærker i den forbindelse, at der i små besætninger normalt vil være tale om meget ekstensiv produktion med meget mindre pres på dyrene for så vidt angår ydelseskraft end i egentlige erhvervsbesætninger. Endelig mener Økologisk Landforening, at kursernes varighed bør reduceres til en halv dag, at kurserne bør kunne udbydes af landbrugets organisationer, og at personer, der kan dokumentere et vist kendskab til dyrehold, f.eks. ved at være vokset op med dyrehold, bør undtages fra kursuskravet.

Fødevareministeriet er enig i, at der i mindre husdyrhold ofte er tale om ekstensiv produktion med mindre ydelseskraft. Der findes dog en større andel af besætninger med slagtekvæg, får eller geder, hvor antallet af dyr ligger under grænserne for uddannelseskraft for egentlig erhvervsmæssigt dyrehold. Det er Fødevareministeriets opfattelse, at der også i sådanne mindre dyrehold kan opstå problemer med dyresundhed og dyrevelfærd, som vil kunne forebygges med en vis basisviden. I den forbindelse finder Fødevareministeriet, at det foreslåede timeantal på 12 timer er passende og, at undtagelse fra kursuskravet bør forudsætte enten en vis uddannelsesbaggrund, som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, eller 2 års erhvervserfaring inden for de sidste 10 år forud for reglerne ikrafttræden som ansvarlig for driften af en husdyrbesætning med mere end 10 dyr af samme art, som vedkommende skal have ansvaret for. Fødevareministeriet er enig i, at kurserne bl.a. bør kunne udbydes af landbrugets organisationer.

Hestens Værn finder uddannelseskraften nødvendigt og opfordrer ministeren til at udnytte den foreslåede bemyndigelse. Hestens Værn opfordrer samtidig ministeren til at udnytte den eksisterende bemyndigelse i hesteloven til at fastsætte regler om at personer, der er ansvarlige for et professionelt hestehold, skal besidde en relevant faglig uddannelse.

Høringssvaret vil blive medtaget ved den kommende evaluering af hesteloven, der forventes gennemført i løbet af 2013.

DOSO mener, at loven i relation til uddannelseskraft til personer, der forestår den daglige drift af husdyrhold, samtidig bør sikre, at den ansvarshavende og samtlige ansatte har et fælles sprog på et niveau, der gør det muligt at kommunikere ubesværet vedrørende driften og især sikring af dyrenes velfærd.

Fødevareministeriet skal hertil bemærke, at det fremgår af § 3 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekraft til beskyttelse af landbrugsdyr, at dyrene skal passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt. Det er Fødevareministeriets opfattelse, at denne bestemmelse indebærer, at den, der holder landbrugsdyr, bl.a. skal sikre, at de per-

soner, der passer dyrene, har den relevante faglige viden, og at dette nødvendiggør kommunikation og dermed et fælles sprog på et vist niveau.

Dansk Fåreavl er af den opfattelse, at kendskab til praktisk pasning af en fårebesætning er mindst lige så vigtigt som et teoretisk kendskab til emnerne, når der vælges undervisere til kurserne. Dansk Fåreavl finder derfor, at erfarne fåreavlere skal kunne indgå i gruppen af undervisere. Endvidere mener Dansk Fåreavl, at det vil være forbundet med unødige omkostninger og tidsspilde at stille krav om afsluttende prøve i tilknytning til kurserne.

Det forudsættes, at undervisningen forestås af en dyrlæge, agronom, anden person med relevant faglig kandidatuddannelse eller en person, der er tilknyttet en landbrugsuddannelse som underviser. Men Fødevarerministeriet finder ikke, at der er noget til hinder for, at der samtidig kan tilknyttes f.eks. en fåreavler med praktisk erfaring til undervisningen. Fødevarerministeriet skal i øvrigt bemærke, at der ikke vil blive stillet krav om afsluttende prøve i forbindelse med hverken uddannelse eller kursus.

Det Dyreetiske Råd hilser forslaget om en bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelseskrav velkomment og mener ikke, at kursuskravet i relation til mindre husdyrhold bør begrænses til besætninger med får, geder og slagtekvæg.

Derudover mener Det Dyreetiske Råd, at de påtænkte undtagelser fra uddannelseskravet for personer, der har gennemført visse uddannelser, alene bør finde anvendelse, hvis de pågældende uddannelser har omfattet undervisning i den for besætningen relevante dyreart.

Det Dyreetiske Råd finder endvidere, at personer, der på grund af deres erhvervserfaring kan undtages fra uddannelseskravet, ved en prøve bør dokumentere, at deres viden er på et tilstrækkeligt niveau. I den forbindelse anbefaler Det Dyreetiske Råd desuden, at der iværksættes tiltag med henblik på at sikre, at personer med uddannelse og erfaring fra udlandet kender de danske regler, og at der på besætninger, der benytter udenlandsk arbejdskraft er mindst ét fælles sprog, som både den ansvarlige og de ansatte mestrer tilstrækkeligt til at kunne kommunikere klart omkring pasningen af dyrene.

Det Dyreetiske Råd anbefaler, at uddannelseskravet ikke alene skal gælde for personer, der overtager ansvaret for en bedrift efter reglernes ikrafttræden, men at der fastsættes en dato efter hvilken alle skal opfylde uddannelseskravet.

Endelig mener Det Dyreetiske Råd, at der også bør fastsættes uddannelseskrav for personer, der forestår den daglige drift af besætninger med chinchillaer og kaniner, både for så vidt angår erhvervsmæssige besætninger og mindre besætninger.

Fødevarerministeriet skal hertil bemærke, at det for så vidt angår mindre husdyrhold i første omgang er hensigten at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om kursuskrav til personer, der forestår den daglige drift af mindre besætninger med får, geder og slagtekvæg, men at der på et senere tidspunkt vil kunne fastsættes regler om kursuskrav i relation til mindre besætninger med andre landbrugsdyr, hvis dette måtte blive relevant.

Det er Fødevarerministeriets opfattelse, at indholdet af de uddannelser, der kan fritage for uddannelses- og kursuskravet i tilstrækkeligt omfang er dækkende i forhold til samtlige relevante dyrearter.

Det er ikke hensigten at personer, der på grund af deres erhvervserfaring kan undtages fra uddannelseskravet, skal dokumentere deres kompetencer ved en prøve. Det skyldes bl.a., at et sådant krav

ville stille danske statsborgere dårligere end personer fra andre EU-lande, idet EU direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer (anerkendelsesdirektivet) indebærer, at personer fra andre EU-lande, som på fuldtidsbasis i en anden medlemsstat har forestået driften af hhv. et erhvervmæssigt husdyrhold eller et mindre husdyrhold i to år i løbet af de forudgående ti år skal have adgang til det tilsvarende erhverv i Danmark.

Under hensyn til, at en stor andel af de eksisterende driftsansvarlige allerede har en relevant uddannelsesbaggrund eller erhvervserfaring, finder Fødevareministeriet ikke, at det er nødvendigt at stille krav om, at personer, der allerede i dag har ansvaret for dyrene i en besætning, skal opfylde uddannelseskrauet.

For så vidt angår kaniner og chinchillaer indeholder lov om hold af dyr allerede i dag en bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelseskrauet til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Bemyndigelsen er indtil videre alene udnyttet til at fastsætte regler om uddannelseskrauet i relation til hold af mink, og det er Fødevareministeriets opfattelse, at det for nærværende ikke er nødvendigt at fastsætte tilsvarende regler vedrørende hold af kaniner og chinchillaer. Kaninpelsproduktionen er meget begrænset og Fødevarestyrelsen foretager løbende kontrol i besætninger med chinchillaer og følger således området.

Dyreværnsrådet finder det glædeligt, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om uddannelseskrauet udvides, så der ligeledes kan fastsættes regler om kursuskrav til personer, der har det daglige ansvar for mindre husdyrhold.

DTU Veterinærinstituttet bemærker, at det bør præciseres, at indholdet i undervisningen også bør omfatte smittebeskyttelsesforhold.

Fødevareministeriet er enig i, at der bl.a. skal undervises i smittebeskyttelse, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

2.2. Gruppevis levering af slagtesvin

DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug vurderer, at ændringen medfører administrative lettelser for det offentlige ved at give hjemmel til at fastsætte specifikke krav ved gruppevis levering af slagtesvin.

Dyreværnsrådet finder det hensigtsmæssigt med en ordning for gruppevis levering af slagtesvin, hvor slagtesvin kan transporteres fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark uden at være individuelt mærket. Dyreværnsrådet kan derfor støtte forslaget om at styrke hjemmelsgrundlaget for den eksisterende ordning ved en lovbestemt bemyndigelse til at fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin.

2.3. Obligatorisk digital kommunikation ved indberetning af oplysninger om eksport af levende dyr, avlsmateriale m.v. - Eksportportalen

DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug vurderer, at obligatorisk digital kommunikation medfører administrative lettelser for det offentlige ved at kræve digital indberetning af eksport af levende dyr m.v. Det er dog vigtigt at fastholde den nævnte mulighed for undtagelse fra kravet om digital indberetning i særlige tilfælde, idet næppe alle indberetningspligtige er fortrolige med digital indberetning.

Hestens Værn mener, at der bør være punktum efter oocytter, da formuleringen m.v. er for udefinerbar.

Fødevareministeriet fastholder, at 'm.v.' anføres i § 37 og Fødevareministeriet henviser til bekendtgørelse om veterinærkontrol ved udførsel af avlsmateriale og animalske nonfood produkter m.v., som angiver hvad 'm.v.' definerer.

Sammark og ITD (- Brancheorganisation for den danske vejgodstransport) er generelt enige i, at indberetning af udførsel af levende dyr primært skal ske digitalt og helt i tråd med regeringens ønske om, at al kommunikation mellem virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015. Det fremgår af såvel høringsbrev som af bemærkninger til lovforslaget, at Eksportportalen skal spille den centrale rolle i den digitale indberetning, hvilket også synes helt naturligt, hvis systemet fungerer tidssvarende i forhold digital kommunikation og ikke var præget af særdeles træge og tunge arbejdsgange.

Sammark og ITD peger på nogle generelle mangler, som må udbedres, før man med rimelighed kan forlange obligatorisk digital indberetning. Fødevarestyrelsen skal kunne håndtere deres, med Eksportportalen tillagte, ansvar for overførsel af data til svineflyttedatabasen, således at sporbarheden er intakt og brugernes kunder ikke stilles ringere end ved manuel indberetning direkte til svineflyttedatabasen. Eksportportalen skal kunne håndtere udfordringerne ved samlestedernes uendelige sammensætninger af læs og genbruge data fra dyrenes transport fra besætningerne til samlestedet, så der ikke skal arbejdes i flere systemer. Eksportportalen skal kunne genanvende data fra den sidst anvendte transport. Der bør ske øget genanvendelse af data fra de andre systemer, der skal testes oplysninger i, f. eks. data fra TRACES. Eksportportalen skal kunne underbygge modtagelse af data dannet ved genbrug fra brugernes egne systemer, så erhvervet frigøres for dobbelttastning. Eksportportalen skal endvidere kunne håndtere de daglige belastninger, så brugerne ikke oplever nedbrud i systemet med unødigt ekstra arbejde til følge.

Sammark og ITD har en del yderligere konkrete forbedringsforslag til herunder behovet for et ergonomisk eftersyn til forebyggelse af belastningsskader hos brugerne og står gerne til rådighed med praktisk erfaring og sparring fra brugerne.

Sammark og ITD gerne opfordre til, at lægges en realistisk tidsplan for indførslen af den obligatoriske digitale indberetning og lade de øgede krav til brugerne være mødt med nødvendige investeringer til, at systemet ikke blot er et elektronisk dokument men et fuldt udbygget digitalt system.

Dansk Transport og Logistik (DTL) anfører, at såfremt der arbejdes videre med Eksportportalen, bør de professionelle brugere inddrages i den videre udvikling.

DTL giver udtryk for, at den nuværende indberetning via Eksportportalen ikke fungerer tilfredsstillende. Det er en mangel, at portalen kun dækker transporter der læses direkte i besætninger og ikke transporterne via samlestederne. Den nuværende Eksportportal er meget lidt brugervenlig og kan næppe klare de store mængder af dyr der går via samlestederne. Ligeledes forholder systemet sig kun til oplysninger forud for en eksport og ikke efterfølgende det, der faktisk er sket.

Efter Sammark, ITD og DTL's opfattelse kan der sættes spørgsmålstejn ved, at 50 pct. af alle eksporter i dag sker på frivillig basis i Eksportportalen, og i forlængelse heraf er Sammark, ITD og DTL tvivlende over for, om man ved at gennemføre en række forbedringer ad frivillighedens vej kan komme over 80 pct. Sammark, ITD og DTL anfører, at årsagen til, at de professionelle brugere overhovedet anvender Eksportportalen, er nødvendigheden af at kunne bestille Fødevarestyrelsens dyrlæger til syning af dyrene forud for direkte eksporter.

DTL foreslår, at velviljen til at indberette bliver større, såfremt indberetningerne – i modsætning til nu – bliver fortrolige, og ikke synlige for konkurrenter/kolleger i branchen.

DTL anfører, at indberetningerne fra Eksportportalen til svineflyttedatabasen er meget mangelfulde idet kun en tredjedel af de eksporterede grise er indberettet, der kan gå op til en måned førend en svinetransport i Eksportportalen overføres til svineflyttedatabasen og Eksportportalen overtager eksportørens ansvar for at indberette en flytning til svineflyttedatabasen.

DTL anfører en række ønsker til forbedring af det daglige samarbejde og kommunikation med de eksportansvarlige i veterinærafdelingerne.

DTL har endvidere en oplyst række ønsker til forbedring af hastigheden og brugeranvendeligheden af Eksportportalen.

DTL påpeger, at mange samlestedseksporter er komplicerede med mange aflæsningssteder og kombinationsmuligheder. DTL fraråder at udvide Eksportportalen til også at omfatte udarbejdelsen, kontrollen og administrationen af de dokumenter der kræves i forbindelse med lange transporter af levende dyr (mere end 8 timer) efter EU-forordningen om beskyttelse af dyr under transport idet det vil betyde en markant øget risiko for at skabe et nyt bureaukratisk, komplekst og svært håndterbart system.

Fødevareministeriet skal indledningsvis bemærke, at brugernes registreringer i Eksportportalen ikke er synlige for konkurrenter i branchen. Fødevareministeriet er enig i, at hjemlen til at gøre kommunikation og indberetning af data i forbindelse med eksport af levende dyr m.v. obligatorisk først bør tages i anvendelse, når Eksportportalens tekniske driftsniveau har nået en tidssvarende standard, når Eksportportalens genanvendelse af brugerens tidligere indtastede data er implementeret fuldt ud og når brugeranvendeligheden, inklusive ergonomiske forhold, er forbedret til et rimeligt niveau.

Fødevareministeriet er opmærksomt på, at Eksportportalens brugere ikke må stilles ringere i forhold til deres forpligtigelse i henhold til bekendtgørelsen om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder, når brugerens indberetninger af flytninger af grise til CHR sker via Eksportportalen og anerkender, at brugerne ikke kan lastes for fejl som skyldes Fødevarestyrelsens registreringer eller som optræder i dataoverførslen fra Eksportportalen til svineflyttedatabasen.

Fødevareministeriet er enig i den konkrete række af forbedringspunkter til Eksportportalen, som påpeges af Sammark, ITD og DTL. Fødevarestyrelsen oplyser, at Fødevarestyrelsen vil tage udgangspunkt i disse ønsker i de forbedringer der er planlagt for Eksportportalen i 2013. Fødevarestyrelsen vil endvidere inddrage de professionelle brugere gennem uformelle høringer og brugermøder i prioritering af forbedringer og hvorledes forbedringer skal udmøntes i Eksportportalen. Dette er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

2.4. Selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af døde produktionsdyr

Daka ser det som et positivt forslag, at der skabes hjemmel til, at Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan foretage selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af selvdøde eller aflivede produktionsdyr i situationer, hvor Daka har måttet indstille afhentning hos den pågældende besætningsejer med baggrund i, at denne ikke har villet/kunnet betale Daka omkostningerne, der er forbundet med afhentning og destruktion. Den foreslåede ordning, hvor tilsynsmyndigheden i de ovenfor nævnte tilfælde indledningsvis betaler Daka for afhentning og destruktion af produktionsdyrene og efterfølgende pålægger besætningsejeren at refundere tilsynsmyndighedens udgifter, vil være et positivt element i sikring af smittespredning.

Daka vil være villig til løbende at foretage indberetning til Fødevarerministeriet, når afhentning af døde produktionsdyr hos en besætningsejer indstilles med baggrund i manglende betaling for tidligere afhentninger.

Daka har noteret sig, at Ministeriet vurderer, at en sådan indberetning fra Daka til Ministeriet er forenelig med databeskyttelsesdirektivets artikel 7 og anden relevant lovgivning i forbindelse med videregivelse af personfølsomme informationer.

Daka bemærker endvidere, at Ministeriet har vurderet, at indberetningspligten ikke medfører merudgifter. Daka påpeger, at en sådan foranstaltning vil medføre administrative byrder for Daka.

Ved en gennemførelse af lovforslaget forventer Daka, at Ministeriet vender tilbage med anvisning i, hvorledes indberetningen skal foregå i praksis.

Det er korrekt, at der for forarbejdningsanlæg forventes at være en administrativ byrde i forbindelse med indberetningspligten. Denne vurderes dog at være af begrænset omfang.

Det er hensigten, at der skal udarbejdes en bekendtgørelse, hvor reglerne for selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af døde dyr vil blive fastsat. Heri vil også skulle fremgå, hvorledes indberetningen skal foretages.

Hestens Værn mener, at reglerne om tvangsafhentning og destruktion af døde dyr også bør gælde for heste, da problematikken er den samme som for de andre produktionsdyr.

Der er indsat følgende definition af produktionsdyr i forslaget til ændring af lov om hold af dyr "Ved produktionsdyr forstås klovbærende dyr, dyr af hesteslægten, pelsdyr og fjerkræ." Således gælder forslagets regler vedrørende selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af døde produktionsdyr også for heste.

DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug henviser til, at bortskaffelse af døde dyr er afgørende for at hindre, at de spreder smitte. Indførelse af muligheden for selvhjælpshandling ved afhentning af døde produktionsdyr er formentlig et effektivt middel til at sikre dette, men som det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, er det et "indgribende administrativt håndhævelsesskridt" og bør derfor overvejes nøje.

For at undgå evt. smittespredning er det vigtigt, at dyrene tilmeldes til destruktion og afhentes af et forarbejdningsanlæg. Der er erfaring for, at forarbejdningsanlæg fra tid til anden standser afhentningen af selvdøde og aflivede produktionsdyr fra besætninger efter længere tids manglende betaling. Forarbejdningsanlæg kan ikke pålægges at afhente døde produktionsdyr uden at få betaling for det. I biproduktforordningen¹ samt i bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2011 om opbevaring m.m. af døde produktionsdyr er der fastsat regler for afhentning og bortskaffelse af døde produktionsdyr. Når disse regler ikke overholdes, er det nødvendigt, at der gribes ind hurtigt, hvilket er grunden til, at der foreslås hjemmel til indførelse af selvhjælpshandling ved afhentning og destruktion af døde produktionsdyr.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter)

2.5. Hjemmel til at føre tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand

Den Danske Dyrlægeforening bemærker, at foreningen er af den principielle opfattelse, at personer, der bistår dyrlæger, arbejder under dyrlægens fulde ansvar, og at det som følge heraf alene er dyrlægens ansvar, at arbejdet udføres efter korrekt veterinærfaglig vurdering. DDD mener derfor ikke, at det er myndighedernes ansvar at kontrollere personer, der bistår dyrlægens arbejde.

Fødevareministeriet er enig i, at personer, der i medfør af dyrlægelovens § 4 bistår dyrlæger, skal arbejde under en dyrlæges ansvar. Det følger således bl.a. også af § 7 i bekendtgørelse nr. 371 af 28. april 2007 om autorisation af veterinærsygeplejersker m.v., hvor veterinærsygeplejerskers beføjelser fremgår, at en veterinærsygeplejerske kun må foretage de særligt tillagte beføjelser under en dyrlæges anvisning og ansvar. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at f.eks. en veterinærsygeplejerske foretager handlinger, der er forbeholdt dyrlæger, uden at dette sker efter en dyrlæges anvisning, og derved overtræder § 7 i bekendtgørelsen. Fødevareministeriet finder det bl.a. på den baggrund hensigtsmæssigt, at der kan føres tilsyn med personer, der i medfør af dyrlægelovens § 4 bistår dyrlæger.